

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 40

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 ianuarie 2000

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
Decizia nr. 17 din 27 ianuarie 2000 privind constituționalitatea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 25 din 1 septembrie 1999 pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților	1-4	1.	— Norme privind procedura de decontare a operațiunilor interbancare ale băncilor aflate în regim special de decontare.....	5-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 17

din 27 ianuarie 2000

privind constituționalitatea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 25 din 1 septembrie 1999 pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților

Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților a sesizat Curtea Constituțională, la data de 20 decembrie 1999, cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 25 din 1 septembrie 1999 pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților.

Sesizarea face obiectul Dosarului nr. 251B/1999 al Curții Constituționale.

În sesizare se arată că prin hotărârea criticată s-a decis „componenta nominală a Biroului permanent al Camerei Deputaților, fără a se lua în considerare configurația Camerei Deputaților, astfel cum rezultă din constituirea grupurilor parlamentare“. În consecință, se arată în continuare, grupul parlamentar al minorităților naționale a fost exclus din această configurație, cu toate că atât Constituția României, cât și Regulamentul Camerei Deputaților instituie principiul egalității între Grupul parlamentar al minorităților naționale și celelalte grupuri parlamentare, deci un acces egal atât la conducerea Camerei

Deputaților, în speță la conducerea Biroului permanent, cât și la conducerea comisiilor permanente. În legătură cu alcătuirea comisiilor parlamentare, dar nu și la alcătuirea Biroului permanent, arată autorul sesizării, s-a respectat principiul constituțional.

Se mai arată că această situație a apărut în anul 1999, întrucât anterior, respectiv în legislatura 1992—1996, Grupul parlamentar al minorităților naționale a avut un reprezentant în Biroul permanent al Camerei Deputaților, care ocupa funcția de chestor. Se consideră că situația creată constituie o gravă încălcare a dreptului de reprezentare al minorităților naționale și că astfel se nesocotesc prevederile art. 4 alin. (2), ale art. 59 alin. (2) și ale art. 61 alin. (5) din Constituție, precum și dispozițiile art. 13, 20 și 23 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

În conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sesizarea a fost comunicată președintelui Camerei Deputaților, cu precizarea datei când

vor avea loc dezbaterile. În baza art. 21 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, președintele Camerei Deputaților a transmis la data de 23 decembrie 1999 punctul de vedere al Biroului permanent al acestei Camere. În acest punct de vedere se consideră că sesizarea este inadmisibilă, întrucât, „În conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. b) din Constituția României, Curtea Constituțională este chemată să se pronunțe asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului și nicidecum asupra unei hotărâri de aplicare a prevederilor acestor regulamente“. Din examinarea acestui text constituțional și a dispozițiilor Legii nr. 47/1992, se arată în continuare, rezultă că soluționarea unei asemenea sesizări nu intră în competența Curții Constituționale.

În temeiul prevederilor art. 5 din Legea nr. 47/1992, republicată, judecătorul-raportor a solicitat secretarului general al Camerei Deputaților să trimită hotărârea sau, dacă este cazul, hotărârile Camerei Deputaților ori deciziile Biroului său permanent, prin care s-a stabilit repartizarea pe grupuri parlamentare a funcțiilor din cadrul acestui Birou, împreună cu stenogramele ședințelor în care au fost adoptate acele hotărâri sau decizii. Răspunzând acestei solicitări, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale, în copie, Hotărârea nr. 25 din 1 septembrie 1999, precum și stenogramele ședinței Biroului permanent al Camerei Deputaților și ale ședinței plenului Camerei Deputaților din ziua de 1 septembrie 1999.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând sesizarea Grupului parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, comunicat de președintele acesteia, stenogramele ședinței Biroului permanent al Camerei Deputaților și ale ședinței plenului Camerei Deputaților din 1 septembrie 1999, raportul judecătorului-raportor, Hotărârea Camerei Deputaților nr. 25 din 1 septembrie 1999, raportată la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie Hotărârea Camerei Deputaților nr. 25 din 1 septembrie 1999 pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 2 septembrie 1999.

Prin sesizare Grupul parlamentar al minorităților naționale consideră ca fiind contrar normelor constituționale modul în care a fost alcătuit prin această hotărâre Biroul permanent al Camerei Deputaților, întrucât componența nominală a acestuia a fost decisă fără a se ține seama de configurația politică a Camerei Deputaților, astfel cum aceasta rezultă din constituirea grupurilor parlamentare. În opinia autorului sesizării, Grupul parlamentar al minorităților naționale a fost exclus din configurația politică a acestei Camere, deși atât dispozițiile Constituției, cât și cele ale Regulamentului Camerei Deputaților consfințesc principiul egalității dintre acest grup parlamentar și celelalte grupuri parlamentare, principiu care le conferă un acces egal la participarea în cadrul Biroului permanent al Camerei Deputaților. Autorul sesizării de neconstituționalitate consideră, de asemenea, că prin acest mod de alcătuire a Biroului permanent au fost încălcate dispozițiile art. 4 alin. (2), cele ale art. 59 alin. (2) și cele ale art. 61 alin. (5) din Constituție, precum și prevederile art. 13, 20 și 23 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

Textele constituționale invocate au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (2): „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de

naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.“

— Art. 59 alin. (2): „Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care nu întrunesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament au dreptul la câte un loc de deputat, în condițiile legii electorale. Cetățenii unei minorități naționale pot fi reprezentați numai de o singură organizație.“

— Art. 61 alin. (5): „Birourile permanente și comisiile parlamentare se alcătuiesc potrivit configurației politice a fiecărei Camere.“

Dispozițiile din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994 și republicat, în temeiul art. II din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 4 din 11 martie 1996, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 14 martie 1996, dispoziții regulamentare despre care, de asemenea, se afirmă în sesizare că au fost încălcate prin hotărârea criticată, au următorul cuprins:

— Art. 13: „Grupurile parlamentare sunt structuri ale Camerei Deputaților. Ele se pot constitui din cel puțin 10 deputați care au candidat în alegeri pe listele aceluiași partid sau ale aceleiași formațiuni politice.“

Deputații unui partid sau ai unei formațiuni politice nu pot constitui decât un singur grup parlamentar.

Deputații care au candidat pe listele unei coaliții electorale și fac parte din partide sau formațiuni politice diferite pot constitui grupuri parlamentare proprii ale partidelor sau formațiunilor din care fac parte.

Deputații unor partide sau formațiuni politice care nu întrunesc numărul necesar pentru a forma un grup parlamentar, precum și deputații independenți se pot reuni în grupuri parlamentare mixte sau se pot afilia altor grupuri parlamentare constituite potrivit alin. 1.

Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, altele decât minoritatea maghiară, pot constitui un singur grup parlamentar.“

— Art. 20: „După constituirea legală a Camerei Deputaților se alege președintele Camerei Deputaților și apoi ceilalți membri ai Biroului permanent al acesteia.“

Președintele Camerei Deputaților este și președintele Biroului permanent, din care mai fac parte 4 vicepreședinți, 4 secretari și 4 chestori.

Biroul permanent se alcătuiește prin negocieri între liderii grupurilor parlamentare, respectându-se configurația politică a Camerei, așa cum rezultă din constituirea grupurilor parlamentare.“

— Art. 23: „Alegerea vicepreședinților, a secretarilor și a chestorilor care compun Biroul permanent se face la propunerea grupurilor parlamentare.“

În vederea depunerii propunerilor, Camera Deputaților stabilește numărul de locuri din Biroul permanent, care revine, pe funcții, grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice a Camerei.

Propunerile nominale pentru funcțiile prevăzute la alin. 1 se fac de către liderii grupurilor parlamentare, în limita numărului de locuri stabilit potrivit alin. 2. Lista candidaților propuși pentru Biroul permanent se supune în întregime votului Camerei Deputaților și se aprobă cu majoritatea voturilor deputaților. Dacă nu se realizează această majoritate, se organizează un nou tur de scrutin, în care lista este aprobată cu majoritatea voturilor deputaților prezenți. Votul este secret și se exprimă prin bile.“

Examinând referirile la textele constituționale invocate prin sesizarea formulată de Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților, Curtea Constituțională observă, mai întâi, că principiul egalității

cetățenilor, consacrat în art. 4 alin. (2) din Constituție, constituie o garanție constituțională care se referă exclusiv la cetățeni, iar nu și la structuri organizatorice, astfel cum, în speță, este Biroul permanent al Camerei Deputaților, organ de lucru în cadrul structurii interne a Camerei. Așa fiind, Curtea constată că referirea la art. 4 alin. (2) din Constituție nu este relevantă.

În al doilea rând, în ceea ce privește dispozițiile art. 59 alin. (2) din Constituție, care reglementează dreptul organizațiilor minorităților naționale la câte un loc de deputat, obținut în condițiile legii electorale, chiar dacă nu întrunesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament, Curtea constată că această dispoziție constituțională privește constituirea Camerei Deputaților, iar nu alcătuirea Biroului permanent al acesteia. Prin urmare, nici referirea la art. 59 alin. (2) din legea fundamentală nu este relevantă.

În al treilea rând, în legătură cu invocarea prevederilor art. 61 alin. (5) din Constituție, Curtea reține că prin criticile formulate în sesizare este pusă în discuție respectarea *configurației politice* a Camerei Deputaților cu ocazia alcătuirii Biroului permanent al acesteia la începutul sesiunii de toamnă din anul 1999.

Sub acest aspect, Curtea Constituțională, examinând jurisprudența sa anterioară, constată că, prin Decizia nr. 45 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994, s-a mai pronunțat asupra constituționalității Regulamentului Camerei Deputaților, în urma sesizării președintelui acestei Camere. Prin această decizie Curtea a procedat, între altele, la controlul constituționalității dispozițiilor art. 20 alin. 2 din regulament, text care, la acea dată, avea următorul cuprins: „*În vederea depunerii propunerilor, Camera Deputaților stabilește numărul de locuri din Biroul permanent, care revine, pe funcții, unor grupuri parlamentare, potrivit configurației politice a Camerei.*” Acest text a fost declarat neconstituțional, în parte, considerându-se că prin „folosirea cuvântului **unor** se creează impresia și posibilitatea excluderii altor grupuri parlamentare, venind astfel în conflict cu dispozițiile art. 61 alin. (5) din Constituție, care impun respectarea configurației politice a Camerei, fără rezerve”. Prin aceeași decizie a mai fost examinată și constituționalitatea dispozițiilor art. 23 alin. 3 din regulament, text care, la acea dată, avea următorul cuprins: „*Biroul permanent se alcătuiește prin negocieri între liderii grupurilor parlamentare, respectându-se, pe cât posibil, configurația politică a Camerei, așa cum rezultă din constituirea grupurilor parlamentare.*” Și acest text a fost declarat neconstituțional, în parte, întrucât sintagma „**pe cât posibil**” constituia o adăugare la textul imperativ al art. 61 alin. (5) din Constituție. Ca urmare a acestor soluții ale autorității de jurisdicție constituțională, Camera Deputaților, în conformitate cu exigențele impuse prin art. 145 alin. (1) din Constituție și prin art. 22 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, a reexaminat regulamentul, operând modificările corespunzătoare prin Hotărârea nr. 4 din 11 martie 1996. În consecință, în cuprinsul Regulamentului Camerei Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 14 martie 1996, textele art. 20 alin. 2 și ale art. 23 alin. 3 au fost puse în acord cu art. 61 alin. (5) din legea fundamentală, fiind excluse cuvântul „**unor**” și, respectiv, sintagma „**pe cât posibil**”.

Rezultă că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, locurile pe funcții în cadrul Biroului permanent al Camerei Deputaților revin tuturor grupurilor parlamentare, potrivit *configurației politice* a Camerei. Din această *configurație politică* fac parte și deputații organizați în Grupul parlamen-

tar al minorităților naționale, întrucât aceștia dobândesc mandatul în urma desfășurării operațiunilor electorale, fiind aleși, ca și ceilalți deputați, în condițiile generale ale art. 3 din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului.

Sub acest aspect, este relevant că, potrivit dispozițiilor art. 48 din Legea partidelor politice nr. 27/1996, „*Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care participă la alegeri, sunt obligate să respecte, în mod corespunzător și, dacă este cazul, prevederile art. 2–4, 7, 16, 34–43 și 47*”. Întrucât textele legale la care se face astfel trimitere cuprind reglementări referitoare la partidele politice, aceasta demonstrează existența unei accentuate asimilări, cu partidele politice, a „*organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, care participă la alegeri*”. Aceeași asimilare se reflectă și în cuprinsul dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, potrivit cărora „*Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care participă la alegeri sunt echivalente juridic, în ce privește operațiunile electorale, cu partidele politice*”. În plus, este, de asemenea, relevant că reprezentarea minorităților naționale în Camera Deputaților nu se realizează automat și necondiționat, întrucât, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 68/1992, „*Organizațiile cetățenilor aparținând unei minorități naționale, legal constituite, care nu au obținut în alegeri cel puțin un mandat de deputat sau de senator, au dreptul, împreună, potrivit art. 59 alin. (2) din Constituție, la un mandat de deputat, dacă au obținut, pe întreaga țară, un număr de voturi egal cu cel puțin 5% din numărul mediu de voturi valabil exprimate pe țară pentru alegerea unui deputat*”. Așadar, dispozițiile art. 59 alin. (2) din Constituție nu au semnificația creării unor locuri pentru „deputați de drept”, ci instituie garanția reprezentării în Parlament, în condițiile legii electorale, a organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, pentru ca acestea să poată promova interesele membrilor lor, în baza programului politic propriu, la nivelul „*organului reprezentativ suprem al poporului român*” [art. 58 alin. (1) din Constituție].

Întrucât Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 45 din 17 mai 1994 privind constituționalitatea Regulamentului Camerei Deputaților, în sensul că toate grupurile parlamentare regulamentar constituite sunt egale în drepturi, rezultă că totalitatea acestor grupuri parlamentare constituie, în sensul prevederilor art. 61 alin. (5) din Constituție, „*configurația politică*” a fiecărei Camere a Parlamentului și că, prin urmare, toate grupurile au dreptul la reprezentare, în funcție de ponderea lor, în cadrul Biroului permanent și în cel al comisiilor parlamentare, ca structuri organizatorice de lucru ale Parlamentului.

Regulamentul în vigoare al Camerei Deputaților, modificat în concordanță cu Decizia Curții Constituționale nr. 45 din 17 mai 1994, prin prevederile cuprinse în art. 20 și 23, referitoare la alcătuirea Biroului permanent, precum și, de altminteri, prin prevederile art. 37, referitoare la alcătuirea comisiilor parlamentare, satisface pe deplin exigențele art. 61 alin. (5) din Constituție, dispoziții constituționale care sunt relevante pentru, între altele, adoptarea hotărârilor Camerei Deputaților referitoare la alcătuirea Biroului permanent al acesteia.

De altfel, Curtea Constituțională observă că în prezenta cauză nici nu a fost criticată, ca fiind neconstituțională, vreo dispoziție a Regulamentului Camerei Deputaților.

În aceste condiții, Curtea, reținând că sesizarea înaintată de Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților s-a făcut în baza art. 144 lit. b) din Constituție, constată că, potrivit acestor prevederi ale legii

fundamentale, Curtea Constituțională „se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori”.

Din categoria „regulamentelor Parlamentului”, la care se referă art. 144 lit. b) din Constituție, face parte și Regulamentul Camerei Deputaților. Prin conținutul său și prin procedura de adoptare, acest regulament se încadrează, ca act juridic, în categoria „hotărârilor” Camerelor Parlamentului, în sensul art. 64 din Constituție, potrivit căruia „Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni [...]”. El este un act juridic normativ, conținând reguli juridice cu caracter de generalitate referitoare la organizarea internă și la funcționarea Camerei Deputaților.

Pe de altă parte, sesizarea examinată în prezenta cauză are ca obiect Hotărârea Camerei Deputaților nr. 25 din 1 septembrie 1999, care se referă exclusiv la alegerea nominală, pentru o anumită sesiune, a vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților. De aceea, această hotărâre nu este un act juridic normativ, ci constituie un act juridic individual de aplicare a Regulamentului Camerei Deputaților și, în consecință, nu intră în conținutul ipotezei avute în vedere prin prevederile art. 144 lit. b) din legea fundamentală.

În plus, potrivit art. 2 alin. (3) și art. 21 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, dispoziții legale care se întemeiază pe prevederile art. 144 lit. b) din Constituție, Curtea Constituțională nu are competența să exercite con-

trolul de constituționalitate asupra modului de interpretare sau asupra modului de aplicare a regulamentelor Parlamentului. Camera Deputaților este unica autoritate publică ce deține competența ca, în virtutea principiului autonomiei regulamentare, prevăzut în art. 61 alin. (1) din Constituție, text conform căruia „Organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu. [...]”, să interpreteze, ea însăși, conținutul normativ al regulamentului propriu și să decidă asupra modului de aplicare a acestuia, respectându-se de fiecare dată, desigur, normele constituționale aplicabile. În acest sens, de altfel, este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, exprimată prin: Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 10 august 1993; Decizia nr. 68 din 23 noiembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994; Decizia Plenului nr. 22 din 27 februarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 7 aprilie 1995; Decizia nr. 98 din 25 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 31 octombrie 1995. Considerentele acestor decizii sunt valabile și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

În consecință, urmează să se constate că soluționarea sesizării Grupului parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților, sesizare ce face obiectul prezentei decizii, nu este de competența Curții Constituționale.

Față de cele arătate, potrivit prevederilor art. 144 lit. b) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A. b), ale art. 21 și 22 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că soluționarea sesizării Grupului parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților privind neconstituționalitatea Hotărârii nr. 25 din 1 septembrie 1999 pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților nu este de competența Curții Constituționale.

Prezenta decizie se comunică Grupului parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților, precum și Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată astăzi, 27 ianuarie 2000.

Deliberarea a avut loc la data de 27 ianuarie 2000 și la ea au participat: Lucian Mihai, președinte, Costică Bulai, Constantin Doldur, Kozsokár Gábor, Ioan Muraru, Nicolae Popa, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu, Romul Petru Vonica, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

NORME

privind procedura de decontare a operațiunilor interbancare ale băncilor aflate în regim special de decontare

În temeiul prevederilor art. 23 și ale art. 50 alin. (1) din Legea nr. 101/1998 privind statutul Băncii Naționale a României și având în vedere prevederile art. 22 din același act normativ,

Banca Națională a României emite prezentele norme:

ARTICOLUL 1

Obiect

1.1. Prezentele norme se aplică băncilor autorizate să funcționeze pe teritoriul României și reglementează procedura de decontare a operațiunilor interbancare ale băncilor aflate în regim special de decontare.

Trecerea în regim special de decontare a operațiunilor de plăți și încasări ale unei bănci se face de către Direcția decontări bancare, în baza hotărârii Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, care va fi adusă la cunoștința publicului printr-un comunicat de presă publicat în două ziare de circulație națională.

1.2. Operațiunile interbancare de plăți și încasări ale băncii aflate în regim special de decontare se decontează astfel:

1.2.1. în regim programat, numai în limita disponibilului din contul curent al acesteia, deschis în evidențele centralei Băncii Naționale a României — Direcția decontări bancare, în ziua Z-1, pentru operațiunile cu decontare pe bază netă, și anume:

- plățile fără numerar în valoare de până la 500 milioane lei — cont curent analitic 511;
- operațiunile cu numerar — cont curent analitic 520;
- operațiunile de plăți și încasări în relația cu Banca Națională a României — cont curent analitic 521;
- operațiunile de plăți și încasări de mică valoare în relația cu trezoreria statului — cont curent analitic 530;
- operațiunile aferente cupoanelor agricole — cont curent analitic 531;

1.2.2. în regim normal de decontare pentru operațiunile cu decontare pe bază brută (restul operațiunilor de plăți și încasări, respectiv cele care nu sunt prevăzute la pct. 1.2.1.).

ARTICOLUL 2

Conturi curente analitice

2.1. Toate operațiunile de decontare interbancară ale băncii aflate în regim special de decontare se efectuează prin conturile curente analitice, prevăzute în anexa nr. 1 la prezentele norme, deschise în evidențele centralei Băncii Naționale a României — Direcția decontări bancare și ale sucursalelor sau agențiilor Băncii Naționale a României la care o unitate teritorială a băncii respective are cont curent deschis.

2.2. Operațiunile de încasări ale băncii aflate în regim special de decontare, în baza ordinelor de plată în valoare de până la 500 milioane lei, precum și a cezurilor, cambilor și biletelor la ordin, indiferent de valoarea acestora, se efectuează prin casele de compensații ale Băncii Naționale a României, cu excepția celor inițiate de către alte bănci aflate, la rândul lor, în regim special de decontare, caz în care decontarea se efectuează prin contul curent analitic 511.

2.3. În cazul în care o sucursală/agenție a Băncii Naționale a României recepționează și acceptă un ordin de plată al unei bănci aflate în regim normal de decontare în favoarea băncii aflate în regim special de decontare care nu dispune de o unitate bancară în județul respectiv, sucursala/agenția Băncii Naționale a României are obligația să deschidă un cont curent analitic în regim special de decontare pe numele băncii plătitoare și să elibereze extras de cont acesteia.

ARTICOLUL 3

Centralizatorul de plăți pentru ziua de decontare Z

3.1. Centrala băncii aflate în regim special de decontare are obligația să întocmească cel târziu cu o zi bancară înaintea depunerii spre plată a instrumentelor sale, documentul „Centralizatorul de plăți pentru ziua de decontare Z”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezentele norme, purtând viza judecătorului-sindic și ștampila tribunalului, dacă este cazul, pentru a fi prezentat sediului O.I.S. 96160, în original, în ziua Z-1, până la ora 16,00. Acesta va conține numai plățile decontate în regim programat, respectiv cele decontate prin conturile curente analitice 511, 520, 521, 530 și 531.

3.2. Soldul contului curent al zilei Z-1 trebuie să fie în sumă mai mare decât cea a plăților programate prin documentul „Centralizator de plăți pentru ziua de decontare Z”, corect întocmit. În caz contrar, Banca Națională a României efectuează plățile programate în „Centralizatorul de plăți pentru ziua de decontare Z”, în ordinea de prioritate prevăzută în anexa nr. 2 la prezentele norme, numai în limita soldului contului curent al zilei Z-1.

3.3. Sediul O.I.S. 96160 are obligația să verifice „Centralizatorul de plăți pentru ziua de decontare Z” și să comunice, în ziua Z-1, începând cu ora 17,00, sucursalelor/agențiilor Băncii Naționale a României, valoarea plăților pe care acestea le pot efectua în ziua Z prin conturile curente analitice în regim programat, deschise în evidențele lor pentru banca aflată în regim special de decontare.

ARTICOLUL 4

Instrumente de plată

4.1. Unitățile bancare și, respectiv, centrala băncii aflate în regim special de decontare au obligația să pregătească documentele care vor fi decontate de Banca Națională a României în ziua Z în regim programat, pe tipuri de instrumente de plată și, în cadrul acestora, pe unități bancare destinate. Pentru ordinele de plată proprii și pentru cele ale clienților lor, unitățile bancare și centrala băncii aflate în regim special de decontare vor întocmi, în nume propriu, ordine de plată centralizatoare pentru fiecare unitate bancară destinată.

4.2. Cecurile sau alte instrumente de plată de debit în care banca plătitorului este o unitate bancară sau centrala băncii aflate în regim special de decontare vor fi remise acesteia de către băncile beneficiare în şedinţele de verificare a instrumentelor de plată de debit în vederea acceptării/refuzului lor. În cazul acceptării instrumentelor de plată de debit de către banca aflată în regim special de decontare, centrala acesteia are obligaţia să cuprindă în ziua Z-1 sumele respective în „Centralizatorul de plăţi pentru ziua de decontare Z”, pe contul curent analitic 511, indiferent de valoare, urmând ca unitatea bancară sau centrala acesteia să prezinte cecul/cecurile respectiv(e) în ziua Z la ghişeele organizate în cadrul Băncii Naţionale a României însoţit(e) de un ordin de plată centralizator pentru fiecare unitate bancară destinată a instrumentului de plată de debit.

4.3. Documentele de plată aferente plăţilor cu decontare pe bază brută vor fi întocmite în conformitate cu reglementările în vigoare pentru tipurile respective de operaţiuni, cu excepţia codificării conturilor curente analitice care se menţine în regim special (clasa 5).

ARTICOLUL 5

Orarul de ghişeu

5.1. Unităţile bancare şi centrala băncii aflate în regim special de decontare, precum şi orice altă bancă, ce ordonă plăţi de natura celor care se derulează în regim programat în favoarea acesteia au obligaţia să prezinte documentele de plată, în vederea decontării lor, în ziua Z, la ghişeele organizate în incinta Băncii Naţionale a României, în intervalul 8,00—12,30.

5.2. Unităţile bancare şi centrala băncii aflate în regim special de decontare, precum şi orice altă bancă, ce ordonă plăţi de natura celor care se derulează în regim normal în favoarea acesteia au obligaţia să prezinte documentele de plată, în vederea decontării lor, în ziua Z, la ghişeele organizate în incinta Băncii Naţionale a României, în intervalul corespunzător tipului de operaţiune, prevăzut în reglementările în vigoare.

ARTICOLUL 6

Decontarea finală a operaţiunilor decontate în regim programat

6.1. Sucursalele/agenţiile Băncii Naţionale a României, în limita confirmărilor primite în ziua Z-1 pentru fiecare cont curent analitic în regim programat, de la sediul O.I.S. 96160, în ziua Z au obligaţia să elibereze extrase de cont băncii aflate în regim special de decontare, în care vor fi incluse numai instrumentele de plată acceptate.

Excepţia o constituie operaţiunile de plăţi şi încasări în regim programat în relaţia cu trezoreria statului ale respectivelor unităţi bancare aflate în regim special. Sucursalele/agenţiile Băncii Naţionale a României au obligaţia să întocmească şi să elibereze extrase de cont atât unităţii bancare a băncii aflate în regim special de decontare, cât şi trezoreriei judeţene, indiferent dacă acestea efectuează plăţi sau încasări prin ordine de plată pe suport hârtie pentru trezorerie (OPHT).

Banca beneficiară a unei operaţiuni de plată programată dispusă de o bancă aflată în regim special de decontare are obligaţia să crediteze contul clientului beneficiar cel mai târziu cu data următoare celei a includerii acestei operaţiuni în extrasul de cont remis de Direcţia decontări bancare.

PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE AL BĂNCII NAŢIONALE A ROMÂNIEI,

EMIL IOTA GHIZARI

Bucureşti, 24 ianuarie 2000.

Nr. 1.

6.2. Sucursalele/agenţiile Băncii Naţionale a României care recepţionează şi acceptă un ordin de plată pe suport hârtie în favoarea centralei băncii aflate în regim special de decontare care nu dispune de o unitate bancară în judeţul respectiv, reprezentând o plată de tipul celor care se derulează în regim programat, are obligaţia să întocmească şi să remită, ori de câte ori este necesar, sediului O.I.S. 96160, prin telex, până la ora 12,30, un mesaj al documentului respectiv, în vederea anexării acestuia la extrasul de cont al centralei băncii aflate în regim special de decontare.

6.3. Sucursalele/agenţiile Băncii Naţionale a României care, în ziua Z, efectuează operaţiuni de încasări şi plăţi pentru banca aflată în regim special de decontare, de tipul celor care se derulează în regim programat, au obligaţia ca, încadrându-se în orarul aprobat, să remită sediului O.I.S. 96160:

- până la ora 14,00, prin modem, un singur aviz O.I.S. de DEBIT şi/sau de CREDIT, după caz, reflectând operaţiunile pe care le-au efectuat prin conturile curente analitice respective;

- până la ora 12,30, prin telex, mesajele ordinelor de plată şi ale borderourilor cecurilor, însoţite de ordinele de plată centralizatoare;

- până la ora 12,30, prin fax, copiile de pe cecurile remise la plată.

ARTICOLUL 7

Decontarea finală a operaţiunilor decontate în regim normal

Operaţiunile de plăţi şi încasări ale băncii aflate în regim special de decontare cu decontare pe bază brută se decontează final în regim normal, în conformitate cu reglementările în vigoare. În contextul regimului normal de decontare plăţile cu decontare pe bază brută ale băncii aflate în regim special de decontare se decontează în limita disponibilităţilor existente în contul curent în momentul decontării.

ARTICOLUL 8

Comisioane

Pentru toate operaţiunile de încasări şi plăţi efectuate prin contul curent al băncii aflate în regim special de decontare Banca Naţională a României percepe comisioane, în conformitate cu prevederile în vigoare.

ARTICOLUL 9

Dispoziţii finale

9.1. Prevederile prezentelor norme se aplică şi băncilor care, la data intrării în vigoare a acestora, se află în regim special de decontare, prevăzute în anexa nr. 3 la prezentele norme.

9.2. Prezentele norme intră în vigoare la 3 zile lucrătoare de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

9.3. Cu aceeaşi dată se abrogă Circulara Băncii Naţionale a României nr. 20/1997 privind decontările operaţiunilor de încasări şi plăţi ale Societăţii Bancare „Dacia Felix” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 20 mai 1997, Circulara Băncii Naţionale a României nr. 28/1997 privind decontările operaţiunilor interbancare ale Societăţii Bancare „Columna” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 5 august 1997, precum şi orice alte dispoziţii contrare.

ANEXA Nr. 1

la norme

CONTURILE CURENTE ANALITICE
ale Băncii
deschise în evidența Băncii Naționale a României

Simbolul analitic	Denumirea contului curent analitic	Regimul de decontare
101	Operațiuni derulate prin Casa de compensații multilaterale interbancare a Băncii Naționale a României	normal, numai pentru încasări
500	Operațiuni privind deschiderea/închiderea conturilor curente sintetice și analitice în regim special	
511	Operațiuni de plăți fără numerar derulate în regim special	programat
520	Operațiuni cu numerar derulate în regim special	programat
521	Operațiuni de plăți și încasări în relația cu Banca Națională a României derulate în regim special	programat
530	Operațiuni de plăți și încasări de mică valoare în relația cu trezoreria statului derulate în regim special	programat
531	Operațiuni privind cupoanele agricole derulate în regim special	programat
532	Operațiuni de plăți și încasări de mare valoare sau urgențe în relația cu trezoreria statului ale băncii aflate în regim special	normal
543	Credite speciale ale băncii aflate în regim special	normal
544	Credite lombard ale băncii aflate în regim special	normal
546	Dobânzi la creditele de refinanțare ale băncii aflate în regim special	normal
547	Depozite în lei la Banca Națională a României ale băncii aflate în regim special	normal
548	Dobânzi aferente depozitelor în lei la Banca Națională a României ale băncii aflate în regim special	normal
549	Operațiuni valutare în relația cu Banca Națională a României ale băncii aflate în regim special	normal
570	Participarea la Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar a băncii aflate în regim special	normal
571	Operațiuni de plăți și încasări de mare valoare în regim special	normal
581	Operațiunile pieței valutare interbancare în regim special	normal
583	Operațiunile pieței primare a titlurilor de stat în regim special	normal
584	Dobânzi aferente operațiunilor pieței primare a titlurilor de stat în regim special	normal
585	Operațiunile pieței secundare a titlurilor de stat în regim special	normal
586	Dobânzi aferente operațiunilor pieței secundare a titlurilor de stat în regim special	normal
587	Plasamente în relația cu trezoreria statului în regim special	normal
588	Dobânzi aferente plasamentelor în relația cu trezoreria statului în regim special	normal
589	Plasamente sau credite interbancare în regim special	normal
590	Dobânzi aferente plasamentelor sau creditelor interbancare în regim special	normal
591	Comisioane în regim special	
592	Speze în regim special	normal
593	Penalizări în regim special	normal
594	Alte operațiuni de plăți și încasări în regim special	normal
597	Dobânzi încasate pentru rezervele minime obligatorii în regim special	normal
598	Operațiuni de blocare a disponibilităților de către instanțele judecătorești în regim special	normal

*ANEXA Nr. 2
la norme*

Denumirea și sigla băncii

Vizat.
Judecător-sindic
(dacă este cazul)

.....
S.S./L.S.

CENTRALIZATOR DE PLĂȚI
pentru ziua de decontare.....
(Z)

Nr. crt.	Conturile curente analitice	Unitățile bancare ale băncii..... cu cont curent deschis la Banca Națională a României										Total
1.	511											
2.	520											
3.	521											
4.	530											
5.	531											
TOTAL GENERAL:												

Conducerea băncii
.....
S.S./L.S.

*ANEXA Nr. 3
la norme*

BĂNCILE
aflate în regim special de decontare a operațiunilor interbancare

1. Banca „Dacia Felix“ — S.A.
2. Banca „Columna“ — S.A.
3. BANKCOOP — „Banca Generală de Credit și Promovare“ — S.A.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro